

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 4. oktober 1991

i sag C-349/87, Elissavet Paraschi mod Landesversicherungsanstalt Württemberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Stuttgart) ⁽¹⁾

(Social sikring — invalidepension)

(91/C 294/05)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-349/87 angående en anmodning, som Sozialgericht Stuttgart i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Elissavet Paraschi mod Landesversicherungsanstalt Württemberg at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikel 48, stk. 2, og artikel 51, samt vedrørende fortolkningen og gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽²⁾, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. F. Mancini, og dommerne T. F. O'Higgins, C. N. Kakouris, F. Schockweiler og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: G. Tesauo; justitssekretær: fuldmægtig V. Di Bucci, den 4. oktober 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EØF-Traktatens artikel 48, stk. 2, og artikel 51 skal fortolkes således, at de ikke afskærer medlemsstaterne fra at skærpe betingelserne for tildeling af invalidepension, for så vidt som der for fremtiden alene ydes pension, såfremt den forsikrede har udøvet en forsikringspligtig virksomhed og inden for de sidste 60 kalendermåneder før forsikringsbegivenhedens indtræden (referenceperioden) mindst har indbetalt bidrag i 36 måneder. Derimod er de nævnte traktatbestemmelser til hinder for en national lovgivning, hvorefter referenceperioden på visse betingelser kan forlænges, idet dog forlængelse samtidig udelukkes, når de relevante omstændigheder eller forhold opfylder betingelserne for en forlængelse, men er indtruffet i en anden medlemsstat.

DOMSTOLENS DOM

af 4. oktober 1991

i sag C-70/88, Europa-Parlamentet mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Radioaktiv kontamination af levnedsmidler)

(91/C 294/06)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-70/88, Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Francesco Pasetti Bombardella og Jorge Campinos, bistået af Christian Pennera og Johann Schoo) mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Raffaello Fornasier og Bernhard Schloh), støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: J. Gensmantel og Rosemary Caudweill, Treasury Solicitor's Department) og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Michel Van Ackere-Pietri og Jürgen Grunwald), angående — på sagens nuværende trin — realiteten under et søgsmål, der er indbragt i medfør af EØF-Traktatens artikel 173 og Euratom-Traktatens artikel 146 med påstand om annullation af Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87 af 22. december 1987 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i levnedsmidler og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare ⁽²⁾ har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias og M. Díez de Velasco samt dommerne Sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler, F. Grévisse, M. Zuleeg og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: W. Van Gerven; justitssekretær: J.-G. Giraud, den 4. oktober 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgte frifindes.

2. Europa-Parlamentet betaler sagens omkostninger, herunder intervenienternes omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 339 af 17. 12. 1987.

⁽²⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

⁽¹⁾ EFT nr. C 90 af 7. 4. 1988 og EFT nr. C 146 af 15. 6. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. L 371 af 30. 12. 1987, s. 11.